

Στις 15 Οκτωβρίου συζητήθηκε στην Ολομέλεια του Αρείου Πάγου η «αναίρεση υπέρ του νόμου» κατά της 913/2009 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών, με την οποία είχε αθωωθεί ο Κ. Πλεύρης από τις κατηγορίες της δημόσιας πρόκλησης σε πράξεις βίας και της έκφρασης προσβλητικών ιδεών μέσω του βιβλίου του «Εβραίοι – Όλη η Αλήθεια». Την αναίρεση υπέρ του νόμου είχε ζητήσει από την Ολομέλεια ο Αντεισαγγελέας κ. Φώτης Μακρής με την υπ' αριθμ. 34/2009, της 1^{ης} Ιουλίου 2009, έκθεσή του.

Όπως αναφέρουν δημοσιεύματα του Τύπου, της 16.10.09, κατά την εισήγησή του στην Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, ο εισαγγελέας κ. Ι. Τέντες πρότεινε να γίνει δεκτή η «αναίρεση υπέρ του νόμου» θεωρώντας ότι η αθωωτική απόφαση του Εφετείου εμπεριείχε «ελλιπή αιτιολογία», καθώς επίσης ότι «το Πενταμελές Εφετείο εσφαλμένα ερμήνευσε και εφάρμοσε το σχετικό νόμο».

Επίσης, κ. Τέντες παρέθεσε πλήθος αποσπασμάτων του βιβλίου, τα οποία κατά την εκτίμησή του πληρούν την ειδική ποινική υπόσταση των εγκλημάτων κατά των φυλετικών, εθνοτικών και θρησκευτικών διακρίσεων που προβλέπει ο νόμος 927/1979.

*

*

Διευκρινίζεται ότι

η «αναίρεση υπέρ του νόμου» δεν έχει έννομες συνέπειες για τον Κ. Πλεύρη, ούτε ακυρώνει την απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου. Ωστόσο έχει νομική σημασία, αφού αποτελεί ερμηνεία νόμου και νομολογία του Αρείου Πάγου (Ολομέλεια). Η συγκεκριμένη αναίρεση –εφ' όσον υιοθετηθεί το σκεπτικό της από την Ολομέλεια του Αρείου Πάγου- θα αποτελεί ερμηνευτικό εργαλείο των διατάξεων του νόμου σε τυχόν μελλοντικές εφαρμογές, έμμεσα δε αναγνωρίζει «επισημανθείσες παραλείψεις και σφάλματα της προσβαλλομένης αποφάσεως».

Από την Έκθεση Αναίρεσης υπέρ του Νόμου

Από την έκθεση αναίρεσης του Αντεισαγγελέα κ. Φ. Μακρή, ο ελληνικός Τύπος δημοσίευσε χαρακτηριστικά αποσπάσματα:

Για την εκδίκαση της έφεσης:

[...] «ο κατηγορούμενος συγγράφοντας το επίμαχο βιβλίο

του «Εβραίοι, όλη η αλήθεια» κατέστησε προσιτά στο ευρύ κοινό κείμενα που θα μπορούσαν, λόγω του έντονα επιθετικού ύφους τους, να καλλιεργήσουν μίσος και βία εναντίον των Εβραίων και να ενθαρρύνουν κάθε αναγνώστη τους στην υιοθέτηση

ρατσιστικής και αντισημιτικής συμπεριφοράς»
(*Ημερησία, Έθνος, 10.7.09*).

[...] «Η εμπάθεια και ο φανατισμός, που αποτυπώνονται σε ορισμένα κομμάτια του βιβλίου, καθιστούν άνευ ετέρου αυταπόδεικτο το γεγονός ότι τούτος εκ προθέσεως εξέφρασε δημόσια απόψεις ικανές να προκαλέσουν διακρίσεις, μίσος και βία εις βάρος των Εβραίων και προσέβαλε πρόσωπα και ομάδα προσώπων λόγω της εθνοτικής τους καταγωγής».
(*Αυγή, Καθημερινή, 10.7.09*).

[...] «ο κατηγορούμενος εκφράζει δημόσια την προσβλητική άποψη ότι η λευκή Ευρώπη κινδυνεύει από τους Εβραίους τους οποίους εμφανίζει ως ραδιούργους, δολοφόνους και υπανθρώπους, ιδέες που δύνανται πέραν πάσης αμφιβολίας να πυροδοτήσουν εξάρσεις βίας, διακρίσεων αντισημιτισμού και σε κάθε περίπτωση μισαλλοδοξίας σε ευεπίφορους αναγνώστες».
(*Καθημερινή, Έθνος, Αυγή, 10.7.09*).

- Καταληκτικά, για το σκεπτικό της άσκησης αναίρεσης, η έκθεση του Αντεισαγγελέα αναφέρει:

την έλλειψη της ειδικής αιτιολογίας που απαιτεί το Σύνταγμα και την εσφαλμένη εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 927/1979

[
Ορολογία.

Αναίρεση υπέρ του Νόμου

(από το λεξικό Μπαμπινιώτη): δικονομικό μέσο το οποίο ασκείται από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κατά οποιασδήποτε τελεσίδικης δικαστικής απόφασης για παράβαση ουσιαστικού ή δικονομικού κανόνα, αποσκοπεί στην εξασφάλιση πάγιας και ομοιόμορφης εφαρμογής των νόμων, άρα στην προστασία γενικότερα του δημοσίου συμφέροντος εμποδίζοντας την εσφαλμένη απόφαση να αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου, να αποτελέσει πρόκριμα για την κρίση παρόμοιων υποθέσεων].

- [ΑΠΟ ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΙΡΕΣΗ](#)